

TREND

Redactie: Will Gerritsen, 046-4116360 featureredactie@mgl.nl

DONDERDAG 10 MAART 2005

Sjra Derks achter de toonbank van zijn bakkerijmuseum. foto's Franco Gori

Hobby: je eigen museum

>> Will Gerritsen

Toen Sjra Derks (66) uit Blerick op zijn 23ste als zelfstandig bakker aan de slag ging, begon hij oude bakkerijmaterialen te verzamelen. Hij kreeg wat spullen cadeau en deze startverzameling dijde uit tot een collectie van onder meer zestig bakkerijmachines, vier winkelinterieurs, zes ovenfronten en driehonderd vormen voor marsepein en chocola. Na zijn pensionering in 1997 had hij zeeën van tijd om zijn museum in te richten. Twee jaar later werd zijn droom werkelijkheid: bakkerijmuseum Marleetjeshof, gevestigd in een langgevelboerderij in het buitengebied van Roggel - het ouderlijke woonhuis - opende zijn deuren. „We hebben ons zomerverblijf in de vroegere paardenstal gevestigd. En dit is mijn leven geworden”, straalt Sjra die in eigen persoon de functie van museumdirecteur, curator, gids en manasje-van-alles verenigt. Hij beheert de collectie, tikt historische bakkerijspullen op de kop, geeft rondleidingen en doet bakdemo's. Zijn wederhelft zet de koffie voor het bezoek. Vorig jaar ontving Sjra die alleen op afspraak werkt, zie www.bakkerijmuseumroggel.nl - zo'n vijftig groepen, tien tot veertig mensen groot.

Er zijn overal in Limburg gepassioneerde verzamelaars te vinden die met museale ambities hun geliefde collectie hebben uitgesteld. De een heeft zijn privémuseum helemaal alleen voor zichzelf, de ander wil zijn gecollectioneerde hebben en houden maar al te graag aan publiek tonen. Bekend is het museum van Jos en Annelies Joosten uit Buggenum die van alles hebben verza-

Overal in Limburg vind je ze: gepassioneerde verzamelaars die uit hobby een eigen museum zijn begonnen. Niets is zo'n balsam voor de ziel als de bewonderende blikken en warme complimenten van bezoekers.

meld, van inmaakpotten en fossielen tot verroeste sleutels en sleetse landbouwwerktuigen. Horstenaar Lei van den Bekerom (79) uit Horst verzamelt spullen met afbeeldingen van pausen. Zijn collectie staat in een mini-museum in zijn achtertuin te pronken. Er zijn verzamelaars met een oorlogsmuseum of met communiespullen. Soms hebben liefhebbers zich verenigd om hun museum te runnen. Bekend voorbeeld is streekmuseum De Locht in Melderslo dat op de inzet van liefst 160 vrijwilligers drijft. Het trekt jaarlijks 35.000 bezoekers.

Maar privé-musea zijn lang niet altijd openbaar. Aldwin Burhenne is baas van zijn eigen Star-Warmuseum in Koningsbosch, gevestigd op zolder. „Dat hebben we voor onszelf”, schermt echtgenote Astrid de collectie als een ware moederkloek af. In Schinnen beheert Peter Olivers zijn schrijfmachinemuseum op de zolderverdieping. De vierhonderd apparaten, waaronder een telboekhoudmachine uit 1893 - de voorloper van de computer - zijn echter niet te bezichtigen. „Ik heb geen ruimte om publiek te ontvangen”, verklaart hij.

Blikken en vormen in het bakkerijmuseum.

Ruimte is inderdaad cruciaal voor museumhobbyisten, weet Sjra Derks. Hij had het geluk dat zijn ouderlijk huis vrij kwam. Hij kon er zo zijn verzameling opslaan en later exposeren. Maar het kan ook anders lopen. Het wekkermuseum in Meijel ging eind jaren negentig ter ziele onder meer omdat collectioneur Wim Verberne in zijn nieuwe huis geen ruimte had voor tweeduizend wekkers. Oस्पelnaar Paul Gähler stopte met zijn brommERMuseum, toen hij de expositiezaal nodig had voor onderdelenopslag voor zijn autosloperij. Ook worstelt menig hobbyist met de vraag wat er met zijn museum en verzameling moet gebeuren bij ziekte of na overlijden. „Dat is niet gemakkelijk”, erkent Derks. „We proberen het in stand te houden en door te geven aan de kinderen.” Maar ach, dat zijn zorgen voor later. Nu genieten hij en andere museumhobbyisten van de warme aandacht van het publiek voor hun passie. Harrie Litjens van De Locht: „Onze vrijwilligers hebben dezelfde drijfveren als ik: we willen het leven van het platteland van vroeger in alle onderdelen laten zien. We zijn trots op ons platteland en trots op ons museum. Het doet ons goed als de bezoekers zich hier amuseren.” Sjra Derks vertelt dat zijn museum is geboren uit liefde voor het bakkersvak, het respect voor de mooie, vaak handgemaakte materialen waarmee hij heeft gewerkt. „Het mooie van verzamelen is dat je het met gepaste trots aan de mensen kunt laten zien. Ook is het leuk iets over mijn vak te vertellen, zeker omdat mijn eigen verhaal met het museum is verweven. Zo is er het winkeltje te zien dat ik in de jaren zeventig in Venlo had. Ik leid de bezoekers in mijn eigen geschiedenis rond.”